پرسش ۲۲۵: تفسیر سخن خداوند متعال: «ان الذین اذا مسهم.... ثم لایقصرون»

السؤال/ ٢٢٥: بسم الله الرحمن الرحيم، اللهم صل على محمد وآله الأئمة والمهديين.

السلام عليك يا سيدي ومولاي ووالدي أحمد صلوات ربي عليك وعلى آبائك الأئمة وأبنائك المهديين.

مولاي ما تفسير الآيتين: (إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَواْ إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُواْ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ * وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لاَ يُقْصِرُونَ)([67]).

المرسل: أم زينب ـ المغرب

بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليمًا.

سلام بر تو ای آقا و مولا و پدرم، احمد! صلوات پروردگارم بر تو و پدران ائمه و فرزندان مهدیّینت باد!

مولای من، تفسیر این دو آیه چیست؟ « کسانی که تقوا پیشه می‌کنند چون از شیطان وسوسه‌ای به آنها برسد، خدا را یاد می‌کنند، زیرا آن هنگام، صاحب بصیرت‌اند * و برادرانشان ایشان را به ضلالت می‌کشند و (از عمل خویش) بازنمی‌ایستند »([68]).

فرستنده: ام زینب – مغرب

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآله الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

قال تعالى: (خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ * وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ * إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَواْ إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ

الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُواْ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ * وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لاَ يُقْصِرُونَ)([69]).

پاسخ:

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و سلم تسليماً.

خدای متعال می‌فرماید: «عفو را پیشه کن و به نیکی فرمان ده و از جاهلان روی برگردان * و اگر از شیطان وسوسه‌ای (برای ارتکاب به گناه) به تو رسید به خدا پناه ببر که او شنوای دانا است * کسانی که تقوا پیشه می‌کنند چون از شیطان وسوسه‌ای به آنها برسد، خدا را یاد می‌کنند، زیرا آن هنگام، صاحب بصیرت‌اند * و برادرانشان ایشان را به ضلالت می‌کشند و (از عمل خویش) بازنمی‌ایستند»([70]).

الله سبحانه وتعالى يأمر الرسول(ص) بالإعراض عن الجاهلين وعدم مجادلتهم؛ لأنهم لا يستهدفون الحق بل هم يتمادون بجهلهم عند مناقشتهم والشياطين (إخوانهم) يغوونهم ويدفعونهم إلى التقدّم أكثر فأكثر إلى عمق هذه المواجهة الخاسرة، فالجهل والشيطان إخوان تجمعهما الظلمة.

خدای سبحان و متعال به پیامبر(ص) فرمان می‌دهد که از جاهلان روی برگرداند و با آنها مجادله نکند زیرا هدف آنان، حقیقت نیست بلکه آنان در مناقشات، نادانیشان را ادامه می‌دهند و شیاطین (برادران آنها)، آنان را گمراه می‌کنند و آنان را هرچه بیشتر و بیشتر به سوی انتهای این مواجهه‌ی زیان‌آفرین سوق می‌دهند؛ نادانی و شیطان دو برادرند که تاریکی، هر دو را دربرمی‌گیرد.

وقال تعالى: (وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ * إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ)([71]).

خدای متعال می‌فرماید: «و اگر از شیطان وسوسه‌ای (برای ارتکاب به گناه) به تو رسید به خدا پناه ببر که او شنوای دانا است * کسانی که تقوا پیشه می‌کنند چون از شیطان وسوسه‌ای به آنها برسد، خدا را یاد می‌کنند، زیرا آن هنگام، صاحب بصیرت‌اند» ([72]).

المؤمن نور ومن النور، والشيطان ظلمة ومن الظلمة، فالمؤمن إذا مسته الظلمة وشوشت مرءاته وكدّرت بصيرته: (وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ ..... إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ) التجأ إلى النور سبحانه وتعالى وذكره واستعاذ بنوره من الظلمة التي مسته فيحتويه النور وتنجلي عنه الظلمة التي مسته وتعود إليه بصيرته، (..... فَاسْتَعِذْ بِاللهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ..... تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ)، وما دخولنا إلى هذه الحياة الدنيا إلاّ طور من أطوار مس الظلمة والشيطان لنا، فالمتقون يتذكرون ويعودون إلى مبدئهم النور الذي جاءوا منه (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللهِ أَلا بِذِكْرِ اللهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ)([73]).

أحمد الحسن

مومن، نور و از نور است و شیطان، ظلمت و از ظلمت می‌باشد. پس هنگامی که ظلمت به مومن برسد، آینه‌اش مشوش و بصیرتش مکدّر می‌گردد: « و اگر از شیطان وسوسه‌ای (برای ارتکاب به گناه) به تو رسید .... چون از شیطان وسوسه‌ای به آنها برسد » ؛ در آن هنگام به نور سبحان و متعال پناه می‌برد و او را یاد می‌کند و از تاریکی‌ای که او را فرا گرفته است، به نور او می‌گریزد تا نور، او را فرا گیرد و ظلمتی که او را فرا گرفته بود، کنار برود و به بصیرتش بازگردد: «.... به خدا پناه ببر که او شنوای دانا است .... خدا را یاد می‌کنند، زیرا آن هنگام، صاحب بصیرت‌اند ». وارد شدن ما به این زندگی دنیوی، چیزی نیست جز حالتی از حالت‌هایی که تاریکی و شیطان ما را لمس نموده است! پرهیزکاران در این هنگام یاد خدا می‌کنند و به سوی مبدأ خویش

که از آن آمدند، یعنی نور، بازمی‌گردند: « آنان که ایمان آورده‌اند و دل‌هایشان به یاد خدا آرامش می‌یابد. آگاه باشید که (تنها) با یاد خدا دل‌ها آرامش می‌یابد »([74]).

احمد الحسن

******

-[67]الأعراف: 201 - 202.

[68] - اعراف: 201 و 202.

-[69]الأعراف: 199 - 202.

[70] - اعراف: 199 تا 202.

-[71] الأعراف: 200 - 201.

[72] - اعراف 200 و 201.

-[73]الرعد: 28.

[74] - رعد: 28.